



Plemič.

srednjem veku so imeli kralji in cesarji na svojih dvorih dečke, kateri so imeli nalogo, streči cesarju in ga spremljati po vseh potih. Take dečke so imenovali plemiče (page).

Na dvoru kralja Friderika Velikega je bil med plemiči deček, kateremu je oče umrl. Mati pa je živela v največji bedi in revščini.

Iskreno je želel sin, da bi mogel podpirati ubogo mamico; toda od svoje skromne plače ni mogel ničesar dati. Slednjič se mu posreči, da dobi sredstvo, s katerim se je dalo nekoliko pridobiti tudi za ljubo mamico. V sobi pred kraljevo spalnico je moral namreč vsako noč čuti eden izmed plemičev, da je po noči stregel kralju, ako je kaj potreboval. Ta služba, sicer sama na sebi lahka, je delala marsikateremu dečku težave; kajti mladi ljudje radi spé. Celo noč čuti pa za takega dečka ni malenkost. Zato je marsikateri deček to službo zelo rad odstopil drugemu, ako je hotel kdo čuti mesto njega. Prav rad mu je za to uslugo plačal kaj malega. Tega se je tedaj poslužil ubogi plemič. Marsikatero noč je prečul v predsobi kraljeve spalnice, pa tudi zaslužil marsikak novčič, kar je potem poslal ljubljeni mamici.

Nekoč kralj ni mogel po noči spati. Rad bi bil imel, da bi mu čuječi plemič kaj čital. Zvoni, kliče; vse zaman, nikogar ni v spalnico. Slednjič vstane kralj ter gre gledat v predsobo, kje tiči plemič. Tu vidi dobrega dečka, ki je prevzel stražo, sedečega pri mizi. Pred njim je ležalo pismo, katero je ravno jel pisati materi. Pri pisanju je bil zadremal. Prav tiho se kralj približa in čita začeto pismo, katero se je glasilo:

„Moja dobra, preljuba mamica! Zdaj je že tretja noč, kar čujem in stražim v predsobi kraljeve spalnice. Precej denarja sem že s tem zaslužil, katerega Vam pošiljam danes, da si nekoliko poboljšate revno hrano. Skoraj mi pa že pojemajo moči. Spanec me neizmerno nadleguje. Prav vesel sem pa, da sem mogel za Vas to prislužiti, kar Vam pošiljam.“

Kralja je to zelo ganilo. Pusti dečka spati, gré v svojo sobo, vzame dva zavitka srebrnjakov ter jih vtakne dečku v žep.

Ko se plemič prebudi, najde denar v žepu. Zelo se začudi, vendar pa takoj ugane, kdo mu je dal.

Zelo je bil vesel, da bode mogel še bolj podpreti svojo mater. Toda obenem se hudo prestraši, ker ga je kralj našel spečega. Ko pride drugo jutro pred kralja, ga ponižno prosi odpuščanja, ker je storil ta prestopek.

Dobri kralj pohvali dečkovo otroško ljubezen, ga imenuje takoj častnikom, ter mu podari še večjo svoto denarja, da si je mogel kupiti vso potrebno obleko in orožje, kar je potreboval v svojem novem stanu.

Ta vrli sin je postal pozneje general in je služil dolgo vrsto let svojemu dobremu kralju.

Dobrota, katera se stori starišem, se nikoli ne pozabi.

F. Malenšek.



Zopet imamo ljubega očeta!



Bog je neizmerno dober. Britko žalost, ki jo je odkritosrčno čutil ves katoliški svet vsled izgube velikega papeža Leova XIII., nam je utolažil s tem, da nam je naklonil za vrhovnega poglavarja sv. cerkve zopet izredno dobrega moža. Poprej so se imenovali Jožef Sarto, kot papež pa so si privzeli ime Pij X. Imeli boste še priliko izvedeti veliko lepega iz življenja novoizvoljenega papeža. Za zdaj naj vam omenim le nekatere zanimivejše reči.

Posebno znamenito je, da so se sedanji papež Pij X. iz preproste kmetijske rodovine povzpeli do najvišje časti na svetu. To je zopet dokaz, da, kdor ima